

[Statsministeren.]

der næppe nogen Vanskeligheder, al den Stund Forslaget for længst er præciseret.

Endelig har det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsat nogle Ord om Forfatningsspørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde meget rigtigt, at Drøftelsen bør finde Sted i den af Rigsdagen vedtagne Kommission, og saa tilføjede det ærede Medlem, at det, der nu først og fremmest maa ske, er, at Regeringen fremsætter et Forslag. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at en Diskussion her er ufornøden, og jeg tror heller ikke, det kan volde nogen Vanskelighed for os at fremsætte et Forslag. Det er jo allerede skitseret i et af de Møder, der er holdt, medens jeg var fraværende, og at afgive skriftligt, hvad der allerede er sagt mundtligt, kan formodentlig ikke forvolde mere Vanskelighed, end at det er overkommeligt, men noget anderledes stiller det sig aabenbart for andre, og navnlig er det jo tydeligt, at det konservative Parti har mere end een Opfattelse. Saa vidt jeg har forstaaet Talerne og Beslutningen paa Landsraadsrådet, saa ønsker det konservative Parti baade Tokammerssystemet og 25 Aars Valgretsalder, men vil ogsaa gerne forhandle paa et andet Grundlag. Det er imidlertid formaalstjenligt nu, da vi taler om dette, at faa oplyst, hvad det egentlig er, det konservative Parti har vedtaget som sit Standpunkt i Sagen. I „Berlingske Tidende“, Nr. 281, refereres det konservative Partis Landsraads Beslutning saaledes — jeg tillader mig endnu et Citat, Hr. Formand —:

„Landsraadet fornyer sidste Landsraads Mødes Erklæring om, at Det konservative Folkeparti er rede til fri Drøftelse af Ændringer i Rigets Grundlov, og erklærer, at Partiet under de heiskende alvorlige Forhold er rede til Samarbejde inden for sine Principers Ramme, saafremt Regeringen ikke blot i Ord, men ogsaa i Handling, gør Vejen til et saadant Samarbejde farbar.“

Hvis dette er Beslutningen, hvad jeg har maattet gaa ud fra, da den fandtes i et konservativt Blad, maa vi andre takke for Tilladelsen til at faa Lov at forhandle inden for det konservative Partis Principers Ramme.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har imidlertid i Onsdags — det findes Spalte 67 — citeret en Udtalelse om Forfatningen, der kun indeholder Halvdelen af, hvad „Berlingske Tidende“ refererer. Jeg tillader mig derfor at spørge: Er dette ens-

betydende med, at „Berlingske Tidende“s Referat er urigtigt?

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fandt saa Anledning til at nævne forskellige Enkeltheder vedrørende Grundloven, som han ønskede ændret, og nye Bestemmelser, som han ønskede optaget. Alt det kan særdeles vel give Stof til Forhandlinger i Kommissionen, men det synes mig unægtelig noget ejendommeligt, at det ærede Medlem vil give Regler for, hvorledes lovlige Foreninger maa eller ikke maa behandle deres egne opsamlende Penge. Det er jo ikke saa faa Penge, der er tilflydt det konservative Parti fra saakaldte upolitiske Foreninger, Haandværkerforeninger, Industriforeninger og Grundejerforeninger o. s. v. Det maa dog vist være betænkeligt saaledes at give Afkald paa den Indtægtskilde, men det maa det ærede Medlem naturligvis selv bedømme.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen sagde forskellige Ting, som er hørt før, men noget nyt var det, da han ogsaa indviede os i, hvilken Sang han ynder, nemlig den om „Bimmelim, bim bam“. Det havde jo dog maaske kun mere personlig Interesse. Men det ærede Medlem viede saa en Del af sin Tale til Samarbejdet mellem Arbejder og Bonde. Det ærede Medlem syntes i visse Perioder helt trist til Mode, fordi man ikke mere hørte dette Problem drøftet om Søndagene. Jeg synes nu, det var uvenligt af det ærede Medlem saadan ganske at have overhørt, hvad mit Partis Ordfører havde sagt. Han citerede en hel Artikel fra en L. S.-Avis, hvor der toges til Orde for Samarbejde, og mit Partis Ordfører ytrede netop i høj Grad Tilfredshed dermed og gav Sagen sine bedste Ønsker med paa Vejen, saa helt forbigaaet eller glemt er det jo ikke, og det skal det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen heller ikke tro. Dette Problem er ikke uddebatteret, men Ord gør det unægtelig ikke alene. Naar det ærede Medlem nu spørger, hvorfor denne Tale forstummede i Sommer, mon det saa ikke var, fordi man paa et saakaldt Bondestævne, hvori det ærede Medlem maaske deltog, fremsatte en Række Trusler mod alle uden for Landbrugets Kreds, Ord, der aldeles ikke tilkendegav Vilje til Samarbejde om noget som helst? Men det ærede Medlem er altsaa nu kommet paa gode Tanker og siger ligefrem, at nu er der Grund til at faa Samarbejdet i Værk, og saa lad os i Handling se, hvordan Viljen er. Arbejderne har gennem disse vanskelige Aar vist særdeles god Vilje og meget ringe Uvilje over for de Ofre, de har maattet bringe Landbruget. Det er altsaa ikke første